

Sant Quirze, 30 / Tel. (+34) 93 745 09 44 / Fax (+34) 93 726 15 26 / 08201 Sabadell

Sabadell, 20 de gener de 2010

Discurs pronunciat pel President del Gremi de Fabricants de Sabadell, Josep Casas, en l'acte de commemoració de la Festivitat de Sant Sebastià 2010.

Il·lustríssim Alcalde de Sabadell.

President de Caixa Sabadell.

Il·lustres Diputats.

Autoritats, representants d'entitats ciutadanes i organitzacions empresarials.

Benvolguts associats. Senyores i senyors, amics tots.

Bona nit i moltes gràcies per acompanyar-nos un any més, a la celebració de la nostra festa gremial.

Un altre cop ens retrobem, agremiats, representants del món econòmic, empresarial i polític, i entitats que conformen la rica societat civil sabadellenca per compartir junts una estona, en el que volem sigui una mostra d'amistat del Gremi a Sabadell i a les seves institucions.

Com deia Sant Tomàs "L'amistat disminueix el dolor i la tristesa"; val dons la pena practicar-la.

Encara que no té res a veure amb la festa que avui celebrem, si que voldria tenir unes paraules de record i solidaritat pel poble d'Haití triplement castigat, primer per una pobresa endèmica i en les darreres setmanes i avui mateix per dos terratrèmols. Almenys i conscient que des de l'Ajuntament i moltes altres entitats s'estan dedicant esforços per canalitzar la solidaritat de la ciutat de Sabadell, aprofito un marc com el de la festa que avui celebrem per demanar que no ens oblidem tampoc del poble haitià.

Hem encetat un nou any. El 2009, en el que el Gremi va commemorar el seu 450è aniversari, ja és passat.

Una commemoració que es va iniciar, precisament, ara farà un any, en aquesta mateixa festa i en aquest mateix saló, atorgant la distinció gremial al Molt Honorable President Sr. Jordi Pujol i Soley.

La presentació del llibre "Organització empresarial i ciutat industrial", amb la presència de Sa Majestat el Rei, el Ministre de Treball i el nostre Alcalde, va constituir l'acte central, per concloure amb un concert de l'Orquestra Simfònica del Vallès al Teatre Principal, i un debat- col·loqui a la Fundació Bosch i Cardellach amb la participació de prestigiosos entesos en història.

Voldria aprofitar dons, aquesta ocasió, per agrair públicament a totes les persones, entitats i autoritats que ens han acompanyat i han donat suport a aquets actes commemoratius.

Perquè una celebració, només adquireix el seu autèntic sentit, quan es fa amb la complicitat dels que t'hi acompanyen.

Però lamentablement, l'any que hem deixat enrere no tot han estat celebracions.

La difícil situació econòmica ha suposat dificultats per a moltes empreses i de retruc per a moltes persones que han perdut la seva feina o els seus projectes empresarials.

Una situació que per la seva magnitud ha afectat a molts sectors d'activitat econòmica, i també, al tèxtil.

Moltes famílies estan patint l'atur. A Sabadell actualment 18.000 persones. És el reflex del que està passant també al conjunt de Catalunya i a tot Espanya. No som pas diferents.

Algunes empreses s'han vist obligades a tancar o reduir personal, i s'ha fet amb tristesa.

Com d'injustes, i d'irresponsables, quan qui les cita té repercussió pública, són aquelles veus que en ocasions insinuen que l'empresari adopta mesures oblidant-se de les conseqüències que per a les persones aquestes tenen.

Qui ha viscut l'experiència d'haver de tancar una empresa o redimensionar-la, fruit en la majoria d'ocasions d'anys de treball, esforç i il·lusió, sap prou, el que costa prendre la decisió, sobretot quan en resulten acomiadaments.

L'any passat, en aquesta mateixa festa gremial, tancava la intervenció confiant retrobar-nos avui amb un escenari econòmic millor.

Lamentablement, tot i que alguns experts aventuren que es comencen a veure certs indicadors macroeconòmics positius, en altres indrets del món i també en alguns països de la Unió Europea, la situació actual a Espanya, no és bona.

Els brots verds, no acaben de florir, i l'anunciat nou model econòmic que s'ha de basar en la sostenibilitat, no és encara una realitat que es pugui ja palpar en una millora. La recuperació es preveu lenta.

Però, tenim l'obligació moral de ser optimistes i més, aquells que des de la societat civil o la vida política, sigui en el govern o l'oposició, tenim responsabilitats públiques.

A mal temps, bona cara; El primer pas per solucionar un problema és tenir una actitud optimista. L'esperit de lluita per prosperar, tant personal com col·lectiu, sempre acaba vencent.

Però res és gratuït, cal posar-s'hi amb imaginació i teixint complicitats entre tos plegats, empresaris, sindicats i polítics.

Recuperant alguns valors, que malauradament semblen "demodé" però que són molt nostres, dels catalans i dels sabadellencs. Els valors de l'esforç, del treball, de la feina ben feta, de la sana ambició per prosperar.

Vivim en una societat que sembla hagi oblidat que tot costa, que no tot són drets, que el benestar no és un regal sinó que és fruit de l'esforç diari.

Sense recuperar aquests valors serà difícil que ens en sortim. Si tothom espera que l'estat, la comunitat autònoma o l'ajuntament li solventi tot; si tothom vol treballar per una administració o cobrar un subsidi; si el discurs que s'imposa és que només hi ha drets, difícilment tirarem endavant.

Sense optimisme no es possible un futur prometedor, però sense esforç tampoc s'assoleix.

No ens cansarem de repetir que Catalunya, som un país, d'emprenedors, i que la nostra prosperitat sempre ha anat lligada a la gent que té idees i les plasma en un projecte empresarial.

És doncs fonamental que protegem el que és nostre, aquesta capacitat que tenim els catalans de fer empresa, de produir bens i serveis, i es responsabilitat també de les administracions públiques, posar-ho fàcil.

Véuen temps electorals, bé, podríem dir que estem permanentment en temps electorals. Tenim a sobre unes eleccions autonòmiques i l'any vinent les locals.

Demana que les promeses de futur, no facin oblidar als governats i a l'oposició, el present. Les necessitats de les persones, de les empreses i dels treballadors, són de present, i el futur no es podrà teixir sinó filem, també, el present.

I cal que es faci amb propostes innovadores, agosarades, però realistes, doncs com deia el filòsof, "els esforços inútils condueixen a la melancolia" i per melancòlic, ja tenim al Sabina.

En clau interna, al Gremi també estem preparant-nos pel futur.

Són moments de transformació, i per la nostra entitat també.

Conjuntament amb d'altres organitzacions del sector estem ultimant un procés d'unificació d'esforços, per adaptar-nos als nous temps i a la circumstàncies actuals.

L'any passat, tal dia com avui, varem anunciar que valia la pena reprendre la vella aspiració d'un museu tèxtil, segurament repensat amb criteris actuals, i deia que alguna idea podíem posar sobre la taula conjuntament amb moltes persones i institucions que ens havien fet arribar aquesta inquietud.

Si ens remuntem a l'història, ja, l'any 1887 des del propi Gremi es parlava d'un museu de matèries; l'any 1932 a la Junta de Museus de l'Ajuntament, també es parlava de la creació d'un museu del teixit; el 1969 de maquinària tèxtil a la Mancomunitat; i també hi ha projectes dels anys vuitanta i dels noranta. Fins i tot amb propostes d'espais concrets, acords municipals i amb molta maquinària dipositada.

La setmana passada, la "Plataforma per un museu tèxtil a Sabadell", va fer entrega al Gremi de 3.300 signatures de sabadellencs i sabadellenques reivindicant un museu tèxtil.

Com deia Ortega i Gasset, "Mentre i hagi algú que cregui en una idea, la idea esta viva".

Sóc dels que creuen que les ciutats tenen vida, i Sabadell en té i molta, i com és natural Sabadell s'està transformant.

No podem cometre l'error, de no deixar testimoni de les nostres arrels. Confiem, com les 3.300 persones que han signat confien, que entre tots, sabrem trobar sortida a aquesta disfunció històrica, no pas nova, que te la nostra ciutat i que ja ve de molt lluny.

Diverses entitats estem treballant amb aquesta idea, com he comentat abans, per presentar en els propers mesos una proposta a la ciutat que volem sigui oberta, innovadora i sostenible, que amb debat i sense confrontació, millorant-la si es necessari, acabi sent de tots.

Una reivindicació històrica que ningú té el dret a apropiarse'n, començant pel propi Gremi, i que hauria de ser un projecte de CIUTAT amb majúscules. Voldria agrair la col·laboració de l'Ajuntament i el seu Alcalde, que avui en acompanya. Segur que entre tots ens en sortirem.

Aquest any volem homenatjar a una entitat germana i veïna, Caixa Sabadell.

Una entitat que també el 2009 ha commemorat el seu aniversari.

150 anys, de vida d'una entitat sabadellenca, que ha sabut caminar pel temps adaptar-se als nous reptes i a les noves circumstàncies donant servei als seus clients i portant a terme eficaçment la seva funció d'obra social.

M'honora poder donar aquesta distinció a una entitat com la Caixa, però també m'honora fer-ho a les mans del seu president, Salvador Soley, per l'amistat que ens uneix, per la seva vida dedicada al nostre sector i per que és un exemple d'aquelles persones, d'aquells sabadellencs, que s'han dedicat a treballar amb passió, amor a

l'ofici i a la societat a la que pertany, participant activament en moltes entitats sabadellenques.

Caixa Sabadell, fundada l'any 1859, la segona caixa de Catalunya en constituir-se, és un exemple del que som capaços de fer els sabadellencs, de l'iniciativa que portem a dins, de fer ciutat, de néixer, créixer i millorar amb complicitat al seu entorn, i transformar-se, si cal, pensant en el futur.

Pel seu passat, pel seu present, i pel seu futur, des del Gremi, volem deixar testimoni en el dia d'avui del nostre reconeixement a la trajectòria de Caixa Sabadell, una trajectòria que va començar fa 150 anys i que no té data de caducitat.

Voldria concloure amb unes paraules d'optimisme.

A Woody Allen l'interessava el futur perquè era el lloc on tenia que passar la resta de la seva vida, però com deia en Victor Hugo, "el futur té molts noms, pels febles és allò inassolible, pels porucs allò desconegut, però pels valents una oportunitat", els sabadellencs hem demostrat sempre la nostra valentia per tirar endavant, treballant dur - ningú ens ha regalat res - per tant, el futur, segur que és nostre.

Senyores i Senyors, amics, confiem que aquest any que encetem el puguem acabar plegats, amb salut i treball per a tothom.

Moltes gràcies.